

5

květen 08

d p 6

· DIVADLO
· PETRA
· BEZRUČE

macbeth

milí naši diváci,

blíží se květen a my Vám, jako každý rok touto dobou, nabízíme předplatné do našeho divadla. Nadcházející sezónu jsme pojmenovali jako sezónu Nebeskou. Přijměte proto ode mě jedno malé nebeské ohlédnutí. **Nebe.** Film režiséra Toma Tykwera. Silný **příběh.** Minimum dialogů. Jeden z nejkrásnějších filmů, které jsem kdy viděla. Jeden z nejsilnějších, co znám. Láska. **Útěk.** Itálie. Mladý policista se zamiluje do učitelky obviněné z vraždy několika lidí. Nevinných lidí. Chtěla zabít mafiána, zločince, jenž způsobil **smrt** jejího manžela a nepřímo i smrt jejich studentů. Nebyla to **pomsta**, chtěla jen zastavit páčání zla. Bomba, kterou nastražila, ale vybuchla ve výtahu... Je jasné, že pro ni život skončil, s takovými mukami **svědomí** se nedá žít, spát, jíst, myslet, je to **peklo** na zemi. Cokoli, co bude v jejím životě následovat, bude jen vedlejší epizodou před smrtí. Pouhá **iluze.** Její přítel ji ale následuje přímo osudově – zamiloval se tolik, že ho přestala zajímat vlastní **kariéra**, opouští svůj **domov**, potom vše, potom život. Pomůže jí dokonce utéci. **Trest** je nevyhnutelný. Jde po nich policie, a vlastně i celý **svět**. Někdy může být ale **láska** silnější než cokoli, dokonce silnější než **touha** zemřít i než touha žít. Žijí ve svém vypůjčeném čase a to jim dává lehkost a vědomou **bezstarostnost**. Oba čeká dlouhá **cesta**, než najdou **vykoupení**. Budoucnost přijde... teď ale mají – byť jen na chvíli – své **nebe**. Utíkají tedy svému nebi vstříc... Nebe. Příběh. Útěk. Smrt. Pomsta. Svědomí. Peklo. Iluze. Kariéra. Domov. Trest. Svět. Láska. Touha. Bezstarostnost. Cesta. Vykoupení. Nebe... To vše můžete najít v hvězdné pětce našich nových titulů. To vše ale můžete objevit i ve svém životě. „Jak vysoko můžu vzlétnout?“ zní motto filmu a vlastně i celé Nebeské sezóny. A já se Vás ptám: „Jak vysoko můžete vzlétnout Vy?“ Nenechte si ujít naše „Předplatné do nebe“, protože s námi míříte až... ke hvězdám!!! Vaše Ilona Smejkalová

divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města ostrava / finančně podporuje také moravskoslezský kraj / dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost petra bezruč, s.r.o., 28. října 120, 702 00 ostrava, tel. 596 618 363, info@bezruc.cz, www.bezruc.cz / ředitel **jiří krejčí** / umělecký šéf **martin františák** / manažer **tomáš suchánek** / dramaturg **ilona smejkalová** / tajemnice uměleckého provozu **johana dubová** / redakce **ilona smejkalová** a **tomáš suchánek** / jazyková korektura **jaroslav smejkal** / foto **petr hrubeš**, **tomáš ruta**, **jaroslav kocíán**, **hana pokorná** a archiv / grafika **kateřina wewiorová** / předprodej vstupenek, hromadné objednávky a předplatné vyřizuje obchodní oddělení / po – pá 9 – 17 h, v den představení také hodinu před jeho začátkem / ceny vstupenek 90 Kč (studenti) a 130 Kč (dospělí)

SKUPINA ČEZ

květeny na premiéru dodává
NATAŠA MACHATÁ
Dr. Martinka 1415,
Ostrava - Hrabůvka

první kulturní portál
www.scena.cz

don juan v soho

patrick marber

šokující moderní verze moliérových hry / zámožný cynik a svůdce dj žije v londýně / ve čtvrti soho / právě po líbáncích opustil ušlechtilou humanitární pracovníci elvira / její zhrzení bratři mu přísahají krutou pomstu / svým chováním dj zneklidňuje i oddaného kumpána stana / vrcholem jeho výstřelků je oslovení sochy krále karla II. / ta mu však překvapivě oznámí, že pro něj přijde... / hit současné londýnské divadelní scény / zhýralý moliérův hrdina opět v akci / juan! / jiná doba, jiné kulisy, jiné ženy / on se ale příliš nezmění! / po čem touží? / po absolutní svobodě / co má rád? / neustálý lov / co ho baví? / sex, prostitutky a drogy / a kde nám vlastně zůstala láska?

překlad **dana hábová** / režie **jiří havelka** / dramaturgie **ilona smejkalová** / výprava **marek cpin** / v hlavních rolích **lukáš melník** a **jan vlas** / dále hrají **norbert lichý**, **markéta haroková**, **přemysl bureš**, **tomáš krejčí**, **tereza vilišová**, **marcela čapková** a **tomáš dastlík** / česká premiéra 23. května 2008

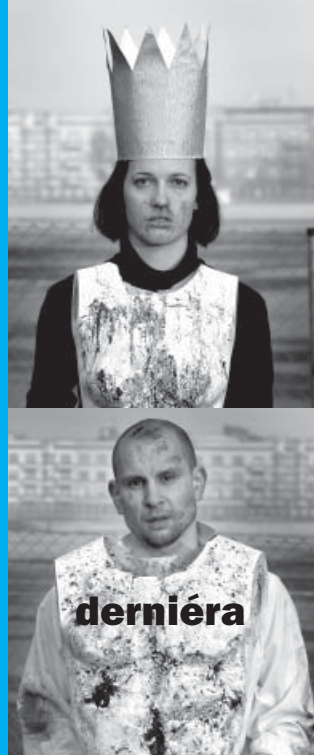

macbeth

william shakespeare

moderní zpracování shakespeareovy krvavé tragédie / skotskému vojevůdci macbethovi se vyplní věštba tří čarodějnic / ovšem pouze částečně! / a tak zatouží po královské koruně / s pomocí své milující ženy zabije macbeth krále / a nejen jeho! / v den své korunovace dá macbeth dokonce zavraždit banqua / svého nejlepšího přítele / cesta k absolutní moci se zdá být konečně volná / jenže macbeth se dopouští dalších a dalších zločinů / zběsilých zločinů... / starý dobrý shakespeare opět u bezručů / a znovu ďábelská milostná dvojice / kdo zastaví lady macbeth? / kolik těch mrtvol ještě bude? / temný obraz pokřiveného světa / šílená touha po moci / nová a neotřelá interpretace / vynikající herecké příležitosti / jen, abychom to všichni ve zdraví přežili?!

překlad **jiří josek** / režie **martin františák** / dramaturgie **ilona smejkalová** / scéna **jan štěpánek** / kostýmy **marek cpin** / hudba **david smečka** / v hlavních rolích – macbeth **tomáš dastlík** nebo **martin siníčák**, lady macbeth **petra bučková** nebo **tereza chytilová** / dále hrají – **norbert lichý**, **jan vlas**, **lukáš melník**, **viktor dvořák**, **přemysl bureš**, **tomáš krejčí**, **zdena przebíndová**, **alena sasínová-polarczyk**, **kateřina krejčí**, **marcela čapková**, **tereza vilišová** a **veronika syslová** / premiéry 23. a 26. března 2007

PŘEDPLATNÉ DO NEBE 2008/2009

joseph roth, arnošt goldflam job tragikomický příběh o touze milovat své rodiče / staré, dobré a silné rusko opět u bezručů ve strhující dramatizaci arnošta goldflama / režie **martin františák**

„Příběh, jenž nenechá nikoho chladným. Přijďte se rozehrát! ...neboť jít nejdál znamená se vracet...“
(Martin Františák)

molière lakomec nebezpečně aktuální komedie, kde o peníze jde až v první řadě / neuvěřitelné zápletky i úsměvná nedorozumění v klasickém díle světové dramatiky / režie **zdeněk dušek**

„Když má někdo úspěch, jsem dotčený.
Když má někdo nápad, přemýšlím, jak ho ukrást.
Když někdo dostane větší porci než já, vrtá mi to hlavou.
Když někdo parkuje na mém místě před domem, nemám ho rád.
Když na mne při obědě zírá náš pes zpod stolu, nenápadně do něj kopu.
V zahraničí jsem chodící převodník měn, hračky, s kterými si nehraji,
schovávám, výběrčích pro Světlušku nebo Kuře s kruhem se děším,
nechci pouštět dceru k svému počítači, závidím smrti, protože ta bere vše,
stejně jako moje žena – nakupovat s ní nechodím – to by mne zabilo.
Jsem sebestředný, lačný a roztomile chamtivý, proto se, myslím,
hodím k režii výše uvedeného kousku.“
(Zdeněk Dušek)

olja muchinová táňa, táňa smutně směšná hra o tom, jaké to je, když milujeme nesprávného člověka / roztančená komedie, kde „bláznivé housle padají z výšky borovic v parku a pomeranče se kutálejí jako jablka“ / režie **daniel špinar**

„Divoká jízda s gramofonem, obscénní požívání pomeranče, šampaňské tekoucí po holém těle, střepy rozbitého nádobí, smích a láska láska láska. Jak je pěkně v létě v Bibirevu...“
(Daniel Špinar)

george orwell, jan mikulášek 1984 šokující sci-fi utopie, či temné obrazy z české minulosti? / jistě je, že velký bratr tě stále sleduje!!! / režie **jan mikulášek**

„Orwellova strhující kniha provokuje moji představivost, ať se tomu bráním sebevíc. Děsí mě a dojíká, vyvolává ve mně temné obrazy z české minulosti, nutí mě přemýšlet o tom, kdo jsem a kde jsou mé hranice.“
(Jan Mikulášek)

jan balabán, ivan motýl bezruč?! syrový a dryádnický kabaret ze života a doby básníka z největších... / ostravská podobenství v písních a vášnivých obrazech, planoucích uhlím (černým) / režie **martin františák**

„PETR BEZRUC. Chrabrý papír, stažené hrdlo. DŮL PETR BEZRUC. Děvuchy, kostel, Hrabynská Panna. HOTEL BEZRUC. Mora-va a Slezsko bez Němců, továrníků, Židů a s čechizovanou polskou menšinou. BEZRUCOVA VYHLÍDKA. Básníkovy revoluční vize, které se brutálně naplnily. SRUB PETRA BEZRUC. Starý ještěr skřípnutý vlastním dílem.“
(Jan Balabán, Ivan Motýl)

křeslo pro hosta

aneb představujeme Jiřího Havelku, režiséra inscenace „Don Juan v Soho“

Jiří Havelka (*1980)

Divadelní režisér, dramatik, herec, spoluzakladatel a moderátor televize Óčko, čerstvý nositel Ceny Alfréda Radoka v kategorii „Talent roku“.

Studoval režii na katedře alternativního a loutkového divadla DAMU v ateliéru Jana Schmida. Výrazně na sebe upozornil už během studií, když pro školní scénu DISK připravil svou vlastní autorskou adaptaci knihy A. Branalda o průkopníku české kinematografie Janu Kříženeckém s názvem „Pan Nula“. Je kmenovým režisérem pražského Studia Ypsilon, hostoval také např. v Dejvickém divadle, v DISKu či brněnském HaDivadle. Insceňuje převážně autorské hry vznikající kolektivně při zkouškách („1203 aneb Není mi smutno“, „Člověče, zkus to!“, „Drama v kostce“, „Černá díra“, „Indián v ohrožení“ a další). Působí také v divadle Vosto5, velký úspěch má například jejich plně improvizovaný Standartní kabaret.

Krátké curriculum vitae

Narozen v Jihlavě. Dětství prožité v 80. letech též v Jihlavě, nové tisíciletí v Praze, pak studium divadla, pak angažmá v Ypsilonce, teď režie v Ostravě, budoucnost nejistá.

Můj vztah k Bezručům a Ostravě

Já jsem v Ostravě poprvé, takže můj vztah je ve fázi zrodu. A na Bezručích se mi zatím líbí ta grafická jednota všeho okolo. Takže i tenhle bulletin.

Proč Juan

Protože je to temný a zároveň vtipný. Protože je to o tom, čeho je dnes moc a co schází. Protože Juan dokáže prožívat jen právě probíhající okamžik.

Čím mě Juan inspiruje

Nekompromisní nutností žít po svém. Hledáním autenticity.

Čím mě Juan provokuje

Tím, kolik vydrží. Všeho. Tím, za čím si stojí.

Pro které Juanovy chyby mám pochopení

U něj se ctnosti a chyby naprosto prolínají, navíc neuznává ty naše mistry na dobré a špatné vlastnosti, takže těžko říct.

Co mě na Juanovi nejvíc baví

Upřímnost. Zvrácená a zkroucená.

Co mě na něm nejvíc děsí

Upřímnost. Zvrácená a zkroucená.

Co mám společného s Juanem

Něco jo, ale on to má lehčí, protože je to jen literární postava. Ale my mu tady na jevišti vdechnem život.

bezručoviny

1. V minulém Zpravodaji jsme Vás informovali o vítězném tažení bezručáckého „Evžena Oněgina“. Kromě mnoha pozitivních kritik i pozvání na nejvýznamnější tuzemské festivaly v Plzni a Hradci Králové se Oněginovi, respektive jeho režisérovi Honzovi Mikuláškovi, podařilo dobýt další metu, kterou je **Cena Českého literárního fondu**. A aby těch cen, ovací a úspěchů nebylo málo, byla naše inscenace zařazena i do prestižního divadelního katalogu, umožňujícího výhledové hostování „Oněgina“ na zahraničních jevištích!

2. I v měsíci dubnu naši herci pilně natáčejí. Ve thrilleru Julia Ševčíka „Normal“, o kterém se náš Zpravodaj již zmiňoval, by se měl kromě Pavla Gajdoše objevit v jedné z rolí i **Norbert Lichý**. Některé oblíbené tváře bezručáckého souboru (Zdena Przebindová, Norbert Lichý, Tomáš Dastlík, Přemysl Bureš, Tomáš Krejčí) ovšem můžete vidět i v pravidelném cyklu ostravské televize „Podle práva“. Vy, kteří jste zmiňovaný seriál dosud neviděli, vězte, že jde o hranou rekonstrukci neobvyklých kriminálních případů, jež je doplněna odborným komentářem policistů či právníků. Formát celého cyklu je však natolik sugestivní, že neznalý divák, jenž si pořad zapne až po úvodních titulcích, může nabýt dojmu, že sleduje skutečný proces se skutečnými zločinci, vrahy či násilníky. Tuto absurdní zkušenost zažil i náš kolega **Přemysl Bureš**, který svého otrlého lupiče v zastavárně ztvárnil tak sugestivně, že se na jeho „kriminální minulost“ začali dotazovat i členové vlastní rodiny!

3. I v měsíci květnu nás čeká jedno krásné a milé výročí. Oblíbená herečka, zpěvačka a díky čerstvé zkušenosti z projektu „Should I stay or should I go?“ – i „performerka“ **Kateřina Krejčí** oslaví 24. 5. krásné kulaté narozeniny! Gratulujeme.

4. Ani letos nemohou Bezruči chybět na tradičních květnových festivalech. Mimoostravští diváci tak mají jedinečnou možnost zhlédnout dvě zajímavé inscenace z našeho srdcervoucího repertoáru. Ve čtvrtek 15. května zavítá soubor DPB s projektem Should I stay or should I go? na festival **Setkání-Stretnutí** do Zlína, o dva dny později nás čeká hostování s Evženem Oněginem na přehlídce **Divadelní Flóra Olomouc**.

5. A nakonec ještě jedna lákavá nabídka – nenechte si ujít autorské představení **Pandora** studentů Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Je sice známým faktem, že Pandořina skříňka skrývá většinou nemilé překvapení, ale výjimka tentokrát potvrzuje pravidlo. Představení se koná 21. května v 19 hod. v Divadle Petra Bezruče.

vo co, že nevíte...

V angličtině je výraz „soho“ (podle kterého se jmenuje i známá londýnská čtvrť) citoslovcem pokřiku. Co ale přesně vyjadřuje? Na výběr máte ze tří možností: a) **nadšení diváků při sportovním utkání**, b) **loveckou pobídku**, c) **orgastický výkřik**. Své tipy posílejte do 15. května na adresu info@bezrucic.cz. / Správná odpověď z minulého čísla zní: Pyromaniak Doug zapálil své matce pět koček. Výherkyní dvou volných vstupenek se stává Petra Kreuzmannová.

křížový výslech

kateřina krejčí
obvinění: kulaté

00000026

00000026

00000026

V = vyšetřovatel O = obviněná

V: V květnu oslavíš velmi kulaté narozeniny. Jak se cítíš? **O:** Díky za optání, jde to!!!

V: Zkusme tedy tak trochu bilancovat... Co považuješ za svůj doposud největší životní úspěch? A kdy jsi byla ve svém životě vůbec nejšťastnější? **O:** To, že žiju! I když mě to možná někdy přestane bavit a ušťastňovat.

V: A v profesi? **O:** Má profese mě baví a ušťastňuje.

V: Letos máš za sebou víc než vydařenou „narozeninovou“ sezónu. Když to vezmu čistě chronologicky – královna v „Ráčkující princezně“, Larinová v „Oněginovi“, role v pohybovém experimentu „Should I stay or should I go?“, Dodo v inscenaci „Prolomit vlny“... To je krásný výčet, ne? **O:** Opravdu krásný!!! Vůbec jsem nečekala, že mě může potkat taková „senoseč“, neřkuli v mém věku. Všem, kdo mě obsadili, díky.

V: Ač jsi v bezručáckém souboru jednou ze služebně nejstarších, dobrovolně jsi vstoupila i do projektu Skutrů. Neříkáš si někdy, když na začátku představení klečíš na tvrdých cihlách a pozoruješ diváky: „... panebože, do čeho jsem to zase vlezla?!“

O: Pokaždé! Co tady mezi těmi lidmi – krásnými, pohyblivými, šlachovitými, ambiciózními, věřícími v krásnou budoucnost – dělám? Staří a mladí patří k sobě, takže tam asi nejsem zbytečná, a navíc je mám všechny tak moc ráda!!!

V: Oblíbeným diváckým výstupem v této inscenaci je také Tvé „koupelnové“ přezpívání několika hitů. I proto, že jde o jeden z nejautentičtějších momentů celé inscenace. Jakou písničku sis naposledy zpívala celý den a nemohla ses jí zbavit?

O: „Na skle malované“ se slzami v očích, a zatím se toho nemůžu zbavit.

V: Tvá zatím poslední role, ovdovělá Dodo ve „Vlnách“, je jednou z nejtragičtějších a nejdepresivnějších, které jsi za poslední dobu hrála. Muselo být nesmírně těžké zkoušet tak silný a emotivní příběh o oběti, smrti či vykoupení právě v době, kdy Ti umírala Tvoje maminka. Mohou divadlo či práce vůbec v takových momentech nějak pomoci? **O:** V té době jsme ještě obě věřily, že uvidí toto i předešlá zmiňovaná představení. Škoda. Můj milovaný pan režisér Janík mi pak řekl: „Smrt je součástí života a nepodřizuje se přáním. Tvorba osvobozuje a času je málo.“ Je to možná nesmysl, ale patřím k těm, kteří věří, že se na nás shora kouká.

V: Ale abychom nekončili tak smutně – minulý křížový výslech jsme ukončili povídáním o Tvém synovi, dneska bychom mohli, pro změnu, zabrousit k dalšímu Tvému miláčkovi, fence Belindě. I ona měla nedávno narozeniny – i když ne tak kulaté. Jak jste je oslavili?

O: Byly jsme spolu v lese, což ostatně – pokud nepadají trakaře – jsme denně, takže má vlastně narozky každý den. Je fakt, že ji mám den ode dne radši a asi je rozmazlená, ale dortík jsem jí neupekla. Fakt! Nevím však, co připravím k jejím kulatinám!

chtěl bych dodat

reakce na fóru www.bezrucí.cz –
výběr z příspěvků k inscenaci „Noc bláznů“
(redakčně neupravováno)

Když jsem zhlédl Noc bláznů, zdálo se mi to FAKT DOBRÉ představení, ale co je podstatné, zdá se mi takové i s odstupem a mám vyzkoušeno, že teprve to je u mě měřítko kvality. Prostě a jednoduše řečeno – bylo to tak dobré, že se na to klidně podívám znovu. VŘELE VŠEM DOPORUČUJI!!! No, a každému, kdo se na tom podílel, se uctivě klaním a uznale poplácávám po ramenou – JSTE NESKUTEČNĚ DOBRŘÍ!!! :o) / 22. 03. 2008 22:24, Omee

Kromě jedné dosti nedůležité poznámky, že to bylo velmi vydařené..., chci zvláště pochválit stydlína Henryho, tedy pana Bureše... pěkné, pěkné :-)..., dále Markétu H. v roli Cherry :-)..., a jinak vzdávám dík všem fajn „bláznům“, Jo!, i Dougovi :o)... doufám, že mi nepodpálí barák. / 25. 03. 2008 21:48, Marťa

Milí Bezručové, včerejší Noc bláznů mě uchvátila. Zejména Norbert Lichý je v této inscenaci excelentní (nechci v žádném případě znehodnocovat výkony ostatních, všichni byli skvělí). Málokdy se mi stává, abych odcházela z divadla (navíc z komedie) se slzami v očích a s nepopsatelným pocitem tíže v břiše, ale tentokrát jste mě dostali. A Norberte, ten pohled při děkovačce jsem si přivlastnila jen a jen pro sebe:-) / 03. 04. 2008 02:20, někdo neznámý

Po dnešní Noci bláznů jsem se zbláznila... štěstím:) Děkuju všem za hodnotný divadelní zážitek, ze kterého zase budu nějaký ten pátek čerpat... Byli jste úžasní a nepřekonatelní... Jsem moc ráda, že se konečně ukázal i Norbert Lichý, už mi chyběl... PS: Tome... příště mi aspoň zamávej:-) / 04. 04. 2008 23:11, Dodyna

Včera jsem zhlédla Noc bláznů a nevěděla jsem, jestli plakat smíchem, nebo na konci smutkem. Nevím, jestli dříve pochválit Norberta Lichého, který zazářil, nebo Viktora Dvořáka, který byl fenomenální. Jedna z hodně povedených her se skvělým obsazením. Jsem nadšená:o) PS: Jen bych trošku pozměnila postavení hlediště, jinak paráda, hlavně děkovačka:o)

11. 04. 2008 07:01, Sylvajš

dubovo okénko

Dospěli jsme do finále našeho slavnostního menu.

Moučník!

Připravíme si flambovaná jablka.

Nejprve si namočíme rozinky do kubánského rumu, nejlépe tmavého (může být i tuzemský). Jablka oloupeme, nakrájíme na cca 1,5 cm silné plátky (příčné, jako když na Vánoce hledáme hvězdičku), vykrojíme jádřince a pokapeme citronem.

Na pánvi si z cukru připravíme karamel (nespálit!), přidáme šťávu ze dvou pomerančů a vymačkáme zbytek citronů. Vložíme kolečka jablek a podusíme z obou stran.

Velmi krátce, aby se nám nerozpadla, přidáme rozinky, kousek másla na zjemnění a nastrouhané mandle. Nahřejeme si rum, vlejeme na jablka a špejlí zapálíme.

Pozor na ofinu (neplatí pro Dastu).

Hotovo, dáme na dezertní talířky i se šťávou a necháme si chutnat.

Vhodný nápoj – buď zbytek rumu, nebo portské, dobrá káva by to také neměla zkazit.

Bezručákům zdar!

Dub!

z prvního boxu

aneb (malé) zamyšlení
přemysla bureše nad vlastní fotografií

Jaro... režné kalhoty, namísto pás-
ku vytahaná tkanička, svetr po
bráchovi, vytlučený úsměv, sestřih
krejčovskými nůžkami a nedbalý
účes a rozkvetlá jablůňka na naší
louce. „Pozor, vyletí ptáček!“ – „Já
vím, tati...“

Tak takhle nějak to bylo. Ty hřejivé
vzpomínky při pohledu na tu fotku
ve mně vyvolávají úsměv. Ovšem
ne ten rozevřený, od ucha k uchu,
pravdivý smích malého kluka, nýbrž
nostalgický úsměv dospělého člo-
věka, jemuž se při té vzpomínce
dere tak mocně na jazyk chuť bez-

starostného dětství. Bral bych ty
roky na chvilku zpátky. Kdo ne?
Jenže z kalhot a svetru jsem dávno
vyrostl, stříhat se chodím do salonu
a jablůňka s loukou padly za oběť
výstavbě honosného satelitního
městečka. Alespoň ten úsměv bych
bral, abych mohl věci příští vidět
lépe než dosud. Jen jeden pitomý
úsměv!

Zdraví Přemek Bureš

PS: Jsem ale ve skutečnosti opti-
mista a smějí se často!

kritiků se nebojíme

prolomit vlny

Prolomit vlny je inscenací temnou, ponurou, jako jsou temné síly, které usměřují a ubíjejí myšlení. Ale v hledišti se děje zázrak: Diváci s Bess soucítí až do konce, kdy se prolomí vlny emocí a prostor zaplaví vlny odpuštění, souznění. Nic sentimentálního, falešného, jenom úžasná katarze. Na scéně září představitelka Bess Sylvie Krupanská. Mistrovsky vystihla jednoduchost i mystičnost postavy. Po boku má přesného Tomáše Dastlíka jako mužsky šovinistického, zlomeného Jana.

Jiří P. Kříž, Právo, 7. února 2008

Vůbec největšího ohlasu z celé přehlídky se po zásluze dostalo jiné inscenaci Jana Mikuláška, provedené tentokrát na jeho „bezru-
čovské“ domovské scéně, Puškinovu Evženu Oněginovi (překlad a dramtizace Jaroslav Janovský, s použitím části překladu Milana
Dvořáka, scéna a kostýmy Marek Cpin). Bylo nádherné sledovat náctileté, kteří tvoří diváckou páteř tohoto divadla, kterak s obrov-
ským, chápavým soustředěním (dal bych tomuto představení Cenu za ticho), průběžnými reakcemi i mohutným závěrečným potleskem
aplaudují čítankové klasice, navíc ještě psané a – dnes, v roce 2008 – deklamované ve verších! Takový ohlas byl ovšem možný jen
za předpokladu, že inscenátoři přečtou klasické dílo svými očima. To se v Mikuláškově inscenaci našťestí beze zbytku stalo. Přísně
stylizované, ukázkově antiiluzivní herectví (nejen ti v hlavních rolích, Tomáš Dastlík a Tereza Vilišová) namísto obvyklého žadonění
o soucit jakoby se diváka zcela po brechtovsku od počátku ptalo: bylo tomu opravdu tak? Bylo toto jednání, tento osud, tento cit, toto
gesto opravdu nutné a jediné možné? Nebo jej vypíchneme (popřípadě třikrát vrátíme), abychom jej podrobili kritice? Po divákovi se tu
od počátku něco chce, herci jej nenechají sentimentálně se v klidu dojímat nad tím, že nejprve on ji, a pak zase ona jeho odmítne. Po
divákovi se nechce nic menšího, než aby si navenek vypíchnutá gesta, onu disparátnost hlasu, těla a situace, dal sám do souvislostí.
A odtud si zpětně složí i tak zásadní témata, jakými je naše neschopnost být šťastní (šťastní jsme pouze tehdy, když o tom nevíme),
sebestředné míjení se a tragická ztráta empatie. Vladimír Just, Literární noviny, 13. března 2008

Sukces měsíce: Evžen Oněgin.

Inszenace Jana Mikuláška zazářila na letošním Ost-ra-varu. Úprava klasické předlohy se vyznačuje přísně stylizovaným tvarem, v němž
přesnou a duchaplnou interpretací veršů nalézají herci prostor pro evokaci nudy, milostného vzplanutí i beznaděje z promarněných
šancí. Kromě oduševnělých protagonistů přispívá k účinnosti režijní koncepce i jevištní výtvarník Marek Cpin.

Redakce, Divadelní noviny, 18. března 2008

evžen oněgin

don juan v soho **patrick marber**

šokující moderní verze moliérový hry / režie **jiří havelka** / hrají **l. melník, j. vlas, n. lichý, m. haroková, p. bureš, m. čapková, t. vilišová, t. dastlík a t. krejčí**

noc bláznů **louis nowra**

současná australská tragikomedie / režie **jan mikulášek** / hrají **v. dvořák, n. lichý, t. vilišová, t. dastlík, m. čapková, p. bureš, j. vlas, m. haroková, s. krupanská, z. przebindová a l. melník** / délka představení 2 hod. 10 min

prolomit vlny **vivian nielsen, lars von trier**

strhující příběh o síle a moci lásky / režie **andré hübner-ochodlo** / hrají **s. krupanská, t. dastlík, k. krejčí, z. przebindová, n. lichý** nebo **v. dvořák, l. melník, p. bureš, t. krejčí a j. vlas** / délka představení 2 hod. 40 min

should i stay or should i go? **skutr**

jevištní báseň aneb 2 × 3 příběhy o rozhodnutí zůstat, nebo odejít / režie **skutr (martin kukučka, lukáš trpišovský)** / hrají **k. krejčí, s. krupanská, t. vilišová, v. dvořák, t. krejčí a j. vlas** / délka představení 1 hod. 5 min

evžen oněgin **alexandr sergejevič puškin**

jeden z nejslavnějších milostných románů všech dob / režie **jan mikulášek** / hrají **t. dastlík, l. melník, t. vilišová, s. krupanská, k. krejčí, j. vlas, t. krejčí a p. bureš** / délka představení 1 hod. 40 min

o princezně, která ráčkovala

magdaléna turnovská

oprrravdu humorrnná hrrra prrro rrroztomilá i odrroastlejší rrrobátka! / režie **jindřich šimek** / hrají **t. vilišová, k. krejčí, v. dvořák, m. čapková, t. dastlík a t. krejčí** / délka představení 1 hod. 5 min

čtyři vraždy stačí, drahoušku

nenad brix, miloš macourek, oldřich lipský

bláznivá situační komedie podle kultovního českého filmu / režie **jan mikulášek** / hrají **v. dvořák, z. przebindová, m. haroková, m. čapková, n. lichý, p. bureš, t. dastlík, j. vlas, k. krejčí, t. vilišová, p. johančík, m. weber, t. krejčí, j. zahuta a f. kapusta** / délka představení 2 hod. 10 min

macbeth **william shakespeare**

moderní zpracování shakespeareovy krvavé tragédie / režie **martin františák** / hrají **t. dastlík, p. bučková, n. lichý, j. vlas, l. melník, v. dvořák, p. bureš, t. krejčí, z. przebindová, a. sasínová-polarczyk, k. krejčí, m. čapková, t. vilišová a v. syslová** / délka představení 2 hod. 25 min

britney goes to heaven **petr kolečko**

nebeská komedie, parodující umělý svět reality show / režie **daniel špinar** / hrají **t. vilišová, v. dvořák, t. dastlík, m. čapková, j. vlas a t. krejčí** / projekt vznikl za finančního přispění grantu dilia / hraje v márnici / délka představení 2 hod. 10 min

tři sestry **anton pavlovič čechov**

tragikomický boj mezi životní realitou a sny / režie **jan mikulášek** / hrají **m. haroková, t. vilišová, d. zábranská, j. vlas, s. krupanská, t. jirman, p. liška** nebo **m. pospíchal, t. dastlík, v. dvořák, l. melník a k. krejčí** / délka představení 2 hod. 30 min

repertoár

pá 2. 5.	19.00	prolomit vlny / sk. T
po 5. 5.	10.00	o princezně, která ráčkovala / pro školy
út 6. 5.	19.00	britney goes to heaven / mimo předpl.
st 7. 5.	18.00	evžen oněgin / sk. K
čt 8. 5.	18.00	noc bláznů / mimo předpl.
pá 9. 5.	19.00	čtyři vraždy stačí, drahoušku / mimo předpl.
ne 11. 5.	19.00	britney goes to heaven / hrajeme v uherském hradišti
út 13. 5.	19.30	prolomit vlny / sk. V
st 14. 5.	19.00	tři sestry / mimo předpl.
čt 15. 5.	22.30	should i stay or should i go / hrajeme ve zlíně
so 17. 5.	10.30	evžen oněgin / hrajeme v olomouci
st 21. 5.	19.00	pandora / mimo předpl.
čt 22. 5.	18.00	don juan v soho / sk. O
pá 23. 5.	19.00	don juan v soho / sk. PK
po 26. 5.	18.00	don juan v soho / sk. D
út 27. 5.	18.00	don juan v soho / sk. G
st 28. 5.	18.00	don juan v soho / sk. L
čt 29. 5.	19.00	macbeth / mimo předpl.
pá 30. 5.	19.00	don juan v soho / sk. R
so 31. 5.	19.00	don juan v soho / sk. X

zájezd

**zájezd
na festival
zájezd
na festival
host
konzervatoř
předpremiéra
premiéra**

deníéra

5

květen 08

dpb

DIVADLO
PETRA
BEZRUČE